

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLEE, uitgever & eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, s' donderdags & zaterdags.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr.

Een blad afzonderlijk, 15 centimen. Aankondigingen, 15 centimen per drukregel.

TONGEREN, DEN 27 FEBRUARI.

NIEUWJAARSGIFTEN

aan Pius IX.

9e LIJST.

Bedrag der vorige lijsten	fr. 5140,15
MM. Eyben, vicair à Tongres	40,00
Anonyme de Tongres	2,00
De Congregatie van den 5 ^{de} regel	212,00
Onbekend	1,00
Noelmans, burgemeester te Membruggen	50,00
Marie, conçue sans péché, délégué Pie IX. — Leenders vicair à Tongres	40,00
Onbekend van Tongeren	2,00
Eene familie	40,00

PAROCHIE RUTTEN.

MM. De graaf De Grunne	100,00
De pastoor	25,00
De kapelaan	10,00
W ^r Grootaars	5,00
Ongenoemd	5,00
W ^r H. Franssen	5,00
L. Moës	5,00
W ^r Picard	5,00
W ^r Fouarge	5,00
Sélénie Denis-Fouarge. — Om eene goede 1 ^{ste} Communie te mogen doen	1,00
Ongenoemd	5,00
W ^r Fossoul	5,00
J. Francken	5,00
A. Engelborgus	5,00
W ^r Francken	5,00
Ongenoemd	5,00
Mulleners	5,00
Vershillige Ruttenaren	79,50
Totaal	280,50.
TOTAL	fr. 5717,65

Wij zullen toekomenden zaterdag de lijst der NIEUWJAARSGIFTEN sluiten. De personen die nog verlangen deel aan de onderschrijving te nemen zijn verzocht hunne giften in den loop dezer week aan den uitgever van den POSTRIJDER te doen toekomen.

De Kamer der volksvertegenwoordigers heeft deze week de discussie over het wetsontwerp betrekkelijk de vergoeding der militanen voortgezet.

De heer Minister van financiën antwoordt op de vraag, hem daags te voren door den heer Frère gesteld, die verlangt te weten, welke uitgaven deze nieuwe wet zal veroorzaken. Na de Kamer over deze kwestie inlichtingen gegeven te hebben, bewijst de heer Malou klaar en duidelijk, dat de vergoeding, in 1870 aangenomen, zoo onrechtvaardig is als die, welke heden wordt voorgesteld, rechtvaardig en vergoedend is. De wet van 1870 (zegde de heer Malou) griffelt eene loterij op eene

loterij, en geeft den eenen voordeelen, die anderen zullen moeten missen, terwijl het huidige ontwerp eene onmiddellijke en rechtvaardige vergoeding geeft voor al den tijd, dat men onder het vaandel dient.

De heer Frère heeft, men kan het wel denken, zijn eigen werk opgehield, en dat van het katholiek ministerie trachten af te breken. Het voorwendsel is: de zware last, welke de schatkist ieder jaar zal te dragen hebben.

De heer Malou heeft den heer Frère op afdoende wijze geantwoord.

De Encycieliek van Pius IX

AAN DE AARTSBISCHOPPEN EN BISCHOPPEN VAN DUITSLAND.

Een kort overzicht van den pauszijken omzendbrief zal wellicht den lezer eenigszins tot geleide kunnen dienen.

De toestand, waar de Kerk van Duitsland in verkeert, is genoeg bekend: de strijd tusschen het geweten en 't geweld, breidt dagelijks zich meer en meer uit, wordt steeds heviger en heviger, en sleept de beklagelijkste gevolgen na zich.

Het geweld draagt een masker van gewaande wettelijkheid en van recht; want het is in name van de burgerlijke macht, dat in Duitsland het geweld zijne bevelen rondstuurt, zijne maatregelen vastzet, zijne dwangmiddelen gebruikt, zijne slachtoffers kiest en vervolgt.

Maar, met welke macht van knechten, soldaten en medeplichtigen het geweld ook gewapend zij, nooit kan het maken dat onrecht recht worde, en logen, waarheid.

En om het recht en de waarheid tegenover het geweld te verdedigen, tegenover de dwaling te bevestigen, verheft Pius IX zijne stem opdat zij, over de aarde, in de ooren van alle natien klinken, twijfel en onzekerheid wegneme, dwang en geweld schandvlekke en het verdrukte geweten wreken moge.

Die wetten en schikkingen worden door de pauszijke encycieliek nietig en van geener waarde verklaard, omdat zij geheel en al met de goddelijke instelling der heilige Kerk in strijd zijn.

Aan de machten der aarde niet, maar aan Petrus en zijne opvolgers heeft Christus de bisschoppen onderdanig gemaakt: daardoor is alle wereldlijke macht onbekwaam eenen bisschop van zijne waardigheid te berooven.

Krachtig ook verheft zich de Paus tegen het geweld waarmede men vreedzame burgers verdrukt, straft en vervolgt, alleenlijk omdat hun geweten hen aan die wetten verbiedt te gehoorzamen. « Men zou zeggen dat die wetten gemaakt zijn, » niet voor vrije burgers die recht hebben eene » redelijke gehoorzaamheid te eischen, maar voor » slaven, die door den schrik tot gehoorzaamheid » worden gedwongen. »

Edele woorden, den vriend der echte vrijheid, den herder aller volken, den vader, beschermer en wreker der verdrukten, den stadhouder van Christus waardig!

Tegen de ellendelingen, die kerken en heiligdommen hebben overweldigd, wordt de kerkelijke ban in al zijne strengheid uitgesproken. De geloovigen worden vermaand de mis der afvallige priesters niet bij te wonen.

Verbiedt den Paus van aan Cesar te geven wat aan God toebehoort, van een anderen kant beveelt hij de geloovigen ernstig aan, zich goede burgers

te toonen: hun plicht is het, de wereldlijke macht te eerbiedigen, en haar te doen zien dat de goede katholieken, die eerder aan God gehoorzaam dan aan de menschen, nogtans ook de goede onderdaan is, en, in alle recht en volgens geweten, zich van de burgerlijke plichten te kwijten weet.

De vaderlijke omzendbrief van Pius IX vergeet zijne zonen niet, de vervolgde en gevangene Bisschoppen van Duitsland: hun gedrag wordt verrechtvaardigd, hun moed geprezen, hun geloof tot heldhaftige volharding opgewekt.

Hoe zal nu de Encycieliek, de wereld door, ontvangen worden? Want overal toch zal ze doordringen: dit hooger woord ligt aan geen ketting gebonden!...

Hoe zal het ontvangen worden?

Door de katholieken — met eerbiedige onderdanigheid en fiere blijdschap: het woord van hunnen algemeenen Vader, vindt altijd den machtigsten weerklank in hun hart: wat hij doemt zullen zij met hem doemen; wat hij betreurt, met hem betreuren; wat hij aanbeveelt, in hunne handelingen werkelijk maken; waar hij moed en volharding predikt, zullen zij met heilige sterkte zich wapenen, en de gebeden tot schild en zwaard verliezen! En eens te meer zullen zij gevoelen hoe ver de waarheid, in zedelijke grootheid en macht, boven het geweld en de dwaling staat!

Zij mogen lijden bij hetgeen hun Vader en hunne Broeders in het geloof te lijden hebben, met vrome fierheid nogtans wenden zij den blik naar het Vaticaan, van waar Pius IX, van uit de droefheid en de verdrinking, het hoofd verheft, om aan de gekwelde volkeren, en — aan heerschzuchtige dwingelanden, het woord van recht en waarheid toe te spreken! Eens te meer zullen zij gevoelen dat de enig ware overwinning daar te vinden is, waar men het geweten den dwang van het geweld beschamen ziet: « niet hij wordt met de voeten » getreden, die vervolging zich laat ontzenuwen » en verlammen: alleen den mindere kan men » onder de zool trappen, en — een mindere is hij » niet, die, alhoewel er hem op aarde veel te » lijden sta, met zijn hart in den hemel geves- » tigd is. »

Door de liberalen, — met de hevige gramschap en den groven schimp, die boosheid en schuld, en ook zwakheid en schaamte verraadt. Daarbij zullen zij zich met hunne gewone lacheden en drogredenen verdedigen: « de burgerlijke wet moet toch wel de overtredingen straffen! Waar men hare macht aantanden durft moet zij zich verweren! Rome heeft het wereldlijk gezag uitgedaagd en aangerand; het wereldlijk gezag kon toch niet afreden, en zich laten overrompelen! »

Inderdaad! als de burgerlijke macht niet meerekent dat er godsdienst en overtuiging, geweten en plicht bestaan, als zij voorschrijft wat niet mag bijgetreden en uitgevoerd worden, dan zullen er lang nog, hopen wij, overtreders te vinden zijn; als zij hare palen te buiten schrijft, en zich wil meester maken van hetgeen God aan een ander gezag heeft onderworpen; als zij de maatschappij, door Christus gesticht, haar onafhankelijk bestaan wil ontnemen, haar eigen leven wil doodden, dan zal zij nog veel heldhaftigen wederstand, en veel kloekmoedig lijden als « uitdaging » aan te teekenen hebben!

Het is een der lafhertigste en hatelijkste gewoonten van dwingelanden en kerkvervolgers, de

— Nu, ik verg niets van hem! Daar hebt ge nu Percival Floyd, met zijne groote oogen en zijn onberispelijk fransch toilet — gelooft ge, dat hij 't verheven aanbod van zijn hart en hand aan eene geringere som dan 100,000 dollars zou gedaan hebben? Daarop volgde John Le Bert, die op dit ondermaatsche voor niets zijn heeft, dan voor fijne wijnen en schoone paarden. Na hem volgde Dick Pomeroy, die zijn geheel vermogen sedert lang doorgelbracht heeft en die zich met mijne effecten gaarne te goed zou willen doen. Verder heeft Guy Ferroll aanziek gedaan....

— Veva! — Ik zeg Guy Ferroll, volhardde de jonge dame, die vastberaden met haar hoofdje knikte, met zijne mijmerende filosofieën en utopische theorieën van eene volkomene menschelijke natuur, die zich gewaardigt van de hoogte zijner verhevenheid af te dalen, om mij aan eene soort van tegenwicht met zijne geldzakken aan te nemen, opdat hij het probleem van het leven meer op zijn gemak zou kunnen overwegen.

— Veva, op zoo'n wijze kan ik u niet hooren spreken, riep miss Pennoyer misnoegd uit, terwijl zij haar werk bijeen pakte en zich gereed maakte om 't vertrek te verlaten. Guy Ferroll is te goed, te waar, te edel, om zoo beoordeeld te worden! Ge behoeft uwe trotsche lippen niet voor hem op te trekken, maar ik kan u verzekeren, miss Harper, dat ge in uw gansch leven geen grooter misgreep gedaan hebt, dan toen ge de liefde van dezen man van de hand hebt gewezen.

Veva zweeg een oogenblik, terwijl op haar ge- haat de eigenaardige uitdrukking eener ernstige gemoedsaardiging zichtbaar werd; doch of dit twijfel, verwijt of misnoegdheid was, dit kon miss Pennoyer, die slechts weinig van de physionomie- kunde verstond, niet onderscheiden.

schuld der vervolging op hunne slachtoffers zelve te leggen. Hunne huichelende taal kunnen wij volgender wijze vertolken: « Uwe schuld is het dat gij geloof, deugd en geweten hebt; en — anders zoudt gij in onze boosheid medestemmen; het is uwe schuld dat gij huizen en goederen hebt; en — anders zoudt wij ons niet gepriamd gevoelen die te stelen; — het is uwe schuld dat gij niet wilt als recht erkennen, alles wat wij recht noemen; en — anders zoudt wij u niet moeten straffen... »

Ja! het troost en versterkt ons, dat wij, boven het gebuil van onrecht en geweld, de kalme en vaste stem der waarheid hooren weerklinken; en, met vreugd en fierheid, begroeten wij den naam van Pius IX, die zoo hoog boven de recht-schennende machten der aarde zich verheft. Dit gevoel en dit schouwspel roepen in ons geheugen de edele woorden terug, die dichter De Koninck in de inleiding tot zijne tafereelen nedschreef: « Allen, buiten al de namen van de geweldigen der aarde, die een oogenblik gedruis maken over de wereld, en die zullen ten grave dalen met hunne werken der dood, blijft een vlekkelooze naam over: een heilige, uitverkoren, groote en liefelijke naam; een naam die aan deze eeuw hare plaats zal inruimen en haar eenen naam zal geven in de rij der tijden, en — die haar het merk der veroordeeling zal in het voorhoofd branden, indien zij niet onderdang en leerzaam nederbuigt voor de majesteit van dien naam, driemaal gekroond met den straal van het Priesterschap, van het Koningdom, en van het Marteldom. »

Stads- & provincie nieuws.

De liberale meerderheid van ons stadhuis heeft verleden dinsdag alweer een nieuw bewijs gegeven van hare onverdragzaamheid.

Er moest een lid benoemd worden van de commissie van het hospitaal in vervanging van M. Oscar Schaezen, alsook een lid van het bureau van Weldadigheid in vervanging van M. Slegers, vader.

In den tijd dat de katholieke meerderheid aan het roer was, gebeurde het nooit dat een uitgaande lid niet op nieuw genoemd werd. Olschoon er over eenigen tijd tabrijke liberalen deel maakten van de besturen der liefdadigheids gestichten, heeft men nooit gehoord dat iemand het voorstel gedaan heeft om een lid van hospitaal of armbestuur af te stellen, hem zijn mandaat te ontrukken en hem door iemand anders te vervangen, juist alsof hij zijne functie niet goed bediend had. Altijd hebben de katholieken de uitgaande leden van het armbestuur en het hospitaal hernoemd. Zoo handelt men overigens in alle steden.

Van den dag dat de liberalerij op het stadhuis is meester geworden, gaat het anders. Zoohaast de tijd van een der leden ten einde is, zoo hij niet tot de partijdriftigste liberalerij behoort, kan hij zeker zijn van aan de deur gestoten te worden en zijne plaats te zien innemen door den eersten den besten partijman. Zoo hebben wij sedert eenige maanden de bekwaamste bestuurders zien van kant zetten, ten groot nadeele van de belangens der gestichten.

Doch wij moeten het met spijt zeggen, nooit zagen wij de interesten der gestichten met meer onbeschaamdheid miskennen dan in deze omstandigheid. De liberale meerderheid heeft met eenparige stemmen M. Schaezen in het hospitaal

— Bovendien, voegde miss Pennoyer er bij, moogt ge volstrekt niet vergeten dat hij een ver bloedverwant van u is, en dat zeer vele lieden meenen, dat hij heel ten onrechte, in het testament van uwe neef Dewsbury, met stilzwijgen is voorbij gegaan.

— Des te grooter reden, dat deze ernstige, teleurgestelde erfenisjager nooit in eene nadere betrekking tot mij treden zal, zegde Veva met gedrongen opgemindheid. Kom, Dolly, ge moet om mijne kettersjen tegen Guy niet dadelijk wegloopen! Ik ga zelf weg, ik moet frissche lucht en beweging hebben, of ik word nog gek als ik al mijne beproevingen en lijden overdenk.

En Veva verwijderde zich, terwijl zij vrolijk een opera-airje neuriende; miss Dolly zag haar echter ernstig na en schudde bedenkelijk 't hoofd.

— Was ze maar acht, in plaats van achttien jaar oud, zegde de goede oude juffer bij zich zelve, wat zou ik haar gauw op water en brood zetten, tot ze weer naar rede wou luisteren! Ik wil maar hopen, dat mijnheer Ferroll haar zoo spoedig vergeet, als zij 't verdient! Waarom heeft ze geen ja gezegd?

In haar druk gepeins brak miss Dolly het beenen handvat van hare haaknaald.

» Zoo volgt de straf, als men zich aan de liefles-aangelegenheden van anderen gelegen laat liggen, dacht de troosteloze oude juffer bij zich zelve; en geen ander haaknaald in huis! Nu, ik vermoed dat ik mettertijd wel leeren zal om mij alleen met mijne eigene aangelegenheden te bemoeien, al mocht het Guy Ferroll ook invallen en de Heks van Endor zijne hand aan te bieden en al zou Veva Harper de hand van den kroonprins niet aauwemen. »

(Wordt vervolgd.)

DE LAATSTE WIL.

NAAR HET ENGELSCH.

— 't Huwelijk is eene loterij, zegde Geneveva Harper, en wat mij betreft, ik zal er geen lot in nemen.

— Kindlief, wat praat ge daar toch voor onverstane taal? antwoordde hare schrandere bejaarde nicht, terwijl zij haar haaknaald uit haar mandje, waarin die gevallen was, zocht.

— Best; maar ik kan niet anders praten, Dolly. De bruinooigige, gebiedende schoone liep in haar boudoir op en neer, met beide handen op den rug, terwijl de zwarte lokken achter hare ooren goltten.

Wanneer men haar stellig en vast hoorde verzekeren, dat zij voornemens was de teleurstellingen van het huwelijk geheel te vermijden, dan kon men niet nalaten, in stilte over het dwaze dezer bewering te lachen.

— Het feit is, zegde Geneveva die zich moeite gaf om in geestdrift te geraken, tot dat hare oogen inderdaad schitterden en op hare witte wangen zich lichte rozen vertoonden — 't feit is dat ik een sommetje geld heb gekregen.

— Nog al een tamelijk groot, zou ik meenen, zegde miss Dolly Penoyer, haar in de rede vallende.

— Nu best, dan een groote, ging Geneveva voort, en ten gevolge daarvan werd ik door eene hongerige menigte gelukzoekers tot den dood toe gekweld. Ik was gewoon, aan eene edele menschelijke natuur te gelooven; die goede tijd is voorbij. Ik dacht vroeger dat zich in de ontreine aardlagen